

ПРОТОКОЛ

№ 564

гр. Пазарджик, 06.04.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шести април през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Елисавета Радина

Съдебни Л. Д. К.

заседатели: М. М. М.

при участието на секретаря Х.В.

и прокурора В. Ст. Г.

Сложи за разглеждане докладваното от Елисавета Радина Наказателно дело
от общ характер № 20225220201793 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:19 часа се явиха:

Подсъдимият Д. И., редовно уведомен от предходното съдебно
заседание, се явява лично и със служебния си защитник адв.С. М. от АК
Пазарджик.

Явява се прокурор Г..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ.М.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Съдът докладва постъпили писма от ОДМВР Пазарджик и от ОДМВР
Хасково.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приемат.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРИЕМА И ПРОЧИТА като писмени доказателства по делото писмо

вх.№ 6843/22.03.2023г. от ОДМВР Хасково и писмо вх.№ 7361/27.03.2023г. от ОДМВР Пазарджик.

ПОДСЪДИМИЯТ: Аз не знам от къде да започна – дали да дам обяснения. Продължавайте нататък. Нямам какво да кажа. Не съм бил там.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по доказателствата.

АДВ. М.: Нямаме искания по доказателствата.

На основание чл. 283 от НПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРОЧИТА писмените доказателства по делото:

Папка 1 – справка л.37, справка л.39, л.42, л.44, л.48, л.50, л.52, л.54, л.53, л.55, копие на лична карта л.56, справка л.90, л.120 и сл., л.121, л.122, л.123, л.124, л.125, л.126, л.127, договор на л.128 и сл. ведно с приложения, справка за съдимост л.146 и сл.;

Папка 2 – заявление на л.14, сметка л.15 и сл., покана л.22, писмо л.23 и сл., справка л.28, л.26, л.29, л.30, отговор л.31, договор л.32, предложение л.34, справка л.38, декларация л.39 с приложения на сл., протокол л.41, договор л.42 и сл. с приложения на л.45 и сл., заявление л.51, карта л.52, протокол л.53 и приложения към договор на следващите, договор на л.56 и с приложения на следващите страници, епикриза л.63, решение л.64, договор л.89 и сл. ведно с приложения, договор л.99 и сл. ведно с предложение и приложения, справка л.116 – л.117, л.120, справка л.128, декларация л.129, заявление л.130, декларация л.131, платежен документ л.132, документ л.133, заявление л.134, разпечатка л.135, л.138, справка л.144, л.146, л.148.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приключи делото.

АДВ.М.: Да се приключи делото.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо съдия, съдебни заседатели, поддържам изцяло обвинението срещу подсъдимия за извършени от него престъпления по чл. 209 ал.1 вр. чл. 26 ал. 1 от НК и по чл.309 ал.1 вр чл. 26

ал. 1 от НК. Считам, че фактическата обстановка е изяснена и няма да се спирам на нея. От СТЕ се установява, че именно подсъдимият е подписал всички процесни документи представени от А1 България и от Изи Асет Мениджмънт, представяйки се за Д.Б. и от него име. В показанията си св. П., служител на А1 по това време, и свидетелките Д. и Т., служители на Изи Асет Мениджмънт, са заявили, че на съставените от тях документите, лицето се е подписало, като се е явило лично и че нямат спомен за неговото име. Лицето, положило подписи под документа, е и това, което е получило вещите от А1 и отпуснатия кредит от Изи Асет Мениджмънт. Св. Т. в показанията си е заявила, че с клиента по договора за кредит и изготвеното предложени я е свързала нейна позната – св.М.. Срещата се състояла на ул.Клокотница, където въпросният клиент бил на квартира. Самият той лично се подписал, изписал имената си в предложението. Освен това тя направила копие на личната карта на Б.. Изписаното на копието „вярно с оригинала“ съгласно изготвената СТЕ е било изпълнено от подсъдимия и няма съмнение, че той се е явил и подписал предложението за отпускане на кредит от името на Б. и представяйки неговата лична карта. Св.М. е заявила, че тя лично познава подсъдимия и тя го е свързала във връзка с желанието му за кредит. Срещата се състояла пред кооперацията на ул.Клокотница. М. е потвърдила, че той действително е представил личната карта, направено е копие, която лична карта е била в действителност на лицето Д.Б.. Показанията на тези свидетели са обективни и безпристрастни.

Отделно са налице и множество косвени доказателства относно това, че именно подс.И. е използвал личната карта на Б. за да въведе в заблуждение служителите на А1 и Изи Асет Мениджмънт относно самоличността си. Той е живеял в с.Странско и от там е и Б., чиято лична карта е използвал. Отделно от това в договорите са посочени мобилни номера на М. и нейни син. Показанията си М. е заявила, че е присъствал на място и че той е положил подписа си в предложението. Установено е, че той е живял кратко на ул. Клокотница.

За св.Паунова не следва да се кредитират показанията ѝ – тя е в близки отношения с подсъдимия и не кореспондират с останали доказателствен материал по делото.

От обективна и субективна страна считам, че подсъдимият е извършил

престъпленията. На първо място престъплението по чл.309 и предвид и заключението тя е категорична за авторството. Безспорно е установено, че документите са неистински, тъй като не са подписани от лицето, което е там, а от подсъдимия и след това ги е употребил. Деянията са три на брой и са осъществени в условията на чл.26.

Осъществил е от обективна и субективна страна и престъплението по чл.209. Св.П. е обработила документите от името на Д., а подсъдимият И. е взела на изплащане мобилен телефон и таблет. На следващата дата е въвел в заблуждение, че има право да получи заем в размер на 650 лева. Деянията отново са две и са извършени в условията на чл.26.

От субективна страна и двете престъпления са извършени под форма на вина пряка умисъл. Съзнавал е обществено опасност на деянието.

По отношение на наказанието:

Подсъдимият е бил осъждан към момента на извършване на деянието, като всичките деяния са извършени в изп.срок по предходно осъждане. Като отегчаващо може да се отчете дългия период след извършване на престъпленията.

За престъплението по чл.209 считам, че наказание от 1 година 6 месеца ще постигне целите по чл.36. За престъплението по чл.309 1 година и като общо наказание следва да се определи 1 година 6 месеца ефективно. Следва да му се възложат и направените разноси.

АДВ.М.: Уважаема госпожо съдия, съдебни заседатели, по така повдигнатото обвинение остана недоказано. За това не може да се вмени вина по отношение на Деян И. за повдигнатите и описани в ОА престъпления по чл.209 и чл.309.

От събраните в хода свидетелски показания от свидетелите явили се в СЗ става ясно, че никой от тях не е виждал лицето Деян И.. Не удостовериох по категоричен начин дали Деян е лицето с което са сключвал договорите – както в Изи Кредит, с кредитния консултант, така и с лицето в офиса, кога е трябвало да сравни данни в личната карта, договорът, който е попълнил и да се види лицето от личната карта дали е същото на което ще се предостави паричната сума. И кредитният консултант и мениджърът в офиса изразяват, че изпълняват служебните си задължения, като поглеждат личната карта и сверяват лицето от личната карта и данните от личната карта. Св.С. Т. казва,

че не си спомня как е изглеждал човекът. Лицето Деян И. тя не разпозна и не може да каже по категоричен начин дали той е присъствал при сключване на договора, не го познава и когато е трябвало да се даде паричната сума в офиса същите служебни лица трябва да удостоверят и да видят личната карта и лицето. Същото, че си е изпълнила служебните задължения, изрази и св. П., която е работила по това време в А1 и заяви, че като дойде лицето в А1 за сключване на договор те гледат личната карта, снимката и не е възможно да не е проверила снимката от личната карта. Същата заяви, че не си спомня лицето и че не го познава. Тя е била един дългогодишен служител в А1 и едва ли е нарушила своите служебни задължения, като е проверила личната карта и е подписала договора, който е сключен с лицето. Св.Е. Г. в показанията си заяви, че Деян не е живял с нея на ул.Клокотница и той не е бил там. А кредитният консултант от Изи Кредит заяви, че е сключен договор на ул.Клокотница. Деян не е живял там по показания на Е. и няма как да е бил сключен договорът там с консултанта. Служителката зави, че не го познава и че не е идвал в дома на ул.Клокотница и не е сключвала там този договор.

От всичките гласни доказателства дадени в СЗ стигаме до извода, че няма вина у Д. и няма как той да носи нак. отговорност за извършените престъпления в ОА. Изводът за да има вина и нак.отговорност може да се основава на едни категорични доказателства и които да правят съжденията на съда единствени възможни. Ако едно обвинение е само в сферата на вероятностите се изключва нак. отговорност, както е в случая.

Ако се позовем на тезата за недоказаност на престъплението следва лицето да бъде оправдано. Авторството на престъплението трябва да е доказано по несъмнен начин и не може да се произнесе осъдителна присъда. Както и обвинението констатира, че има косвени доказателства и законодателят не допуска фактическите основания на присъдата да се базира на недоказани предположения и на множество косвени доказателства.

Въпросът за писмените доказателства за експертизите по делото има Решение № 20 на 3-то нак. отделение на ВКС от 26.01.2011г. и там е казано, че експертизата не е източник на доказателства и цитирам. Липсва достоверни, убедителни доказателства и така експертизата не е източник на доказателства и не е предназначена да запълва непълнотата от доказателствата. Формалното начало в нак. процес е недопустимо когато един

факт се доказва, чрез свидетели, а тук свидетелите по техните показания, не се доказва, че лицето Д. Иван е автор на повдиганите му престъпления и по този начин експертиза тук е недопустима.

От всичко казано до тук, моля ако вземете решение – присъда тя да е такава, че лицето да бъде оправдано. Предвид и многобройни смекчаващи обстоятелства – дългият период след извършване на деянието, както и сумата, която е описана в ОА и алтернативно ако се приеме, че Д. И. е виновен да се постанови под минимума наказание определеното за тези престъпления.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия: Не знам какво да кажа, нищо не мога да кажа. А. М. и какво беше там, това е. Нали тя е главната свидетелката. Нея всички я познават, а мен не ме познават. Не знам какво да кажа.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия: Няма какво друго.

Съдът се оттегли на тайно съвещание при което намери, че делото не е изяснено от фактическа страна. Събрани са данни от св.Д., че личните такива на подсъдимия при явяването му в Изи Асет Мениджмънт АД са били проверени от мениджър в дружеството. Но никой от документите, които са приложение, нито от разпита на Д. и Т. става ясно кой е извършил тази проверка и реално кой е изпълнявал тази длъжност. В този смисъл и на базата на съответните документи е необходим преразпит за изяснявана на обстоятелството относно извършената проверка на самоличността на подсъдимия.

Съдът на основание чл.302 от НПК

О П Р Е Д Е Л И

ОТМЕНЯ определението си с което е дал ход по същество.

ВЪЗОБНОВЯВА съдебното следствие.

ДОПУСКА повторен разпит на свидетелките Д. и Т..

ПОСТАНОВЯВА до дружеството Изи Асет Мениджмънт АД да се пише писмо и да се изиска информация кой е бил мениджърът извършил, в рамките на длъжностната му характеристика, действия за отпускане паричен заем на 15.10.2018г. на лицето Д. И. Б. и кой / кои служител/и е/са извършил/и проверка на личните данни на кредитоискателя.

ПОСТАНОВЯВА за след СЗ да бъдат призовани двете свидетелки за

чиито разпит, Съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 20.04.2023г. от 15.00 часа, за която дата и час прокурорът, подсъдимият, адв.М. и съдебните заседатели са уведомени.

ДА СЕ призоват свидетелките Д. и Т..

Протоколът написан в с.з., което приключи в 14,49 ч.

Председател: _____

Секретар: _____